

หลักการ “กระบวนการตรวจสอบเพื่อทราบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับลูกค้า” สำหรับผู้มีหน้าที่รายงานประเภท
ผู้ประกอบอาชีพตามมาตรา ๑๖(๑)–(๘) และ (๑๐) (เรียงตามขั้นตอน)

กำหนดนโยบาย

(๑) ผู้มีหน้าที่รายงาน ต้องกำหนดนโยบายหลัก ด้านการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน ซึ่ง
หมายถึงการให้ความร่วมมือในการปฏิบัติเรื่องนโยบายการรับลูกค้า ซึ่งต้องจัดทำแนวทางหรือวิธีปฏิบัติในการ
จัดให้ลูกค้าแสดงตน ดำเนินการระบุตัวตน บริหารความเสี่ยงด้านการฟอกเงิน ตรวจสอบความเคลื่อนไหวทาง
การเงินหรือการดำเนินความสัมพันธ์ทางธุรกิจ การตรวจสอบธุรกรรมที่มีเหตุอันควรสงสัย การเก็บรักษาข้อมูล

(๒) ผู้มีหน้าที่รายงาน ต้องกำหนดวิธีปฏิบัติหรือแนวทางปฏิบัติสำหรับเรื่องต่อไปนี้ เพื่อให้บุคลากร
สามารถปฏิบัติตามนโยบายหลักได้อย่างมีประสิทธิภาพ

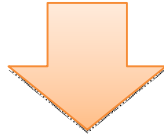
(๒.๑) นโยบายหรือวิธีปฏิบัติเรื่อง การรับลูกค้า ซึ่งเริ่มตั้งแต่ขั้นตอนการคัดให้ลูกค้าแสดง
ตน จนถึงขั้นตอนการอนุมัติความสัมพันธ์ทางธุรกิจกับลูกค้า

(๒.๒) นโยบายหรือวิธีปฏิบัติเรื่อง การบริหารความเสี่ยงด้านการฟอกเงิน ซึ่งต้องกำหนด
แนวทางการประเมินความเสี่ยงด้านการฟอกเงินสำหรับผลิตภัณฑ์ บริการ และช่องทางบริการ และความเสี่ยง
ด้านการฟอกเงินสำหรับลูกค้า เพื่อกำหนดแนวทางหรือวิธีการบรรเทาความเสี่ยงดังกล่าวอย่างเหมาะสม ซึ่งต้อง
ดำเนินการอย่างสม่ำเสมอตลอดระยะเวลาที่ยังให้บริการและที่ยังดำเนินความสัมพันธ์ทางธุรกิจกับลูกค้า

(๒.๓) นโยบายหรือวิธีปฏิบัติเรื่อง การตรวจสอบความเคลื่อนไหวทางการเงินหรือการ
ดำเนินความสัมพันธ์ทางธุรกิจ ซึ่งต้องดำเนินการอย่างสม่ำเสมอ จนกว่าจะยุติความสัมพันธ์ทางธุรกิจกับลูกค้า

(๒.๔) นโยบายหรือวิธีปฏิบัติเรื่อง การตรวจสอบธุรกรรมที่มีเหตุอันควรสงสัย ซึ่งต้อง
กำหนดกระบวนการในการตรวจสอบธุรกรรมและข้อเท็จจริงที่เกี่ยวข้อง จนถึงการอนุมัติการรายงานธุรกรรม
ต่อสำนักงาน

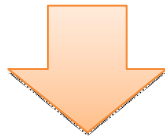
(๒.๕) นโยบายหรือวิธีปฏิบัติเรื่อง การเก็บรักษาข้อมูลการแสดงตน การบริหารความเสี่ยง
การตรวจสอบความเคลื่อนไหวทางการเงินหรือการดำเนินความสัมพันธ์ของลูกค้า และรายงานธุรกรรมที่ได้ส่ง
ต่อสำนักงาน เป็นระยะเวลาอย่างน้อย ๑๐ ปี นับแต่วันที่ยุติความสัมพันธ์กับลูกค้าแต่ละราย

ขั้นตอนที่ ๑ จัดให้ลูกค้าแสดงตนตามประกาศสำนักนายกรัฐมนตรี วิธีการแสดงตนของลูกค้าฯ พ.ศ.๒๕๕๘

(๑) กรณีลูกค้า เริ่มแสดงตนเมื่อขอสร้างความสัมพันธ์

(๒) กรณีผู้ทำธุรกรรมเป็นครั้งคราว เริ่มแสดงตนเมื่อ ทำธุรกรรม ๕๐,๐๐๐ บาทหรือมากกว่าขึ้นไป และกรณีเป็นธุรกรรมเกี่ยวกับเงินอิเล็กทรอนิกส์ เริ่มแสดงตนเมื่อ ทำธุรกรรม ๕๐,๐๐๐ บาท หรือมากกว่าขึ้นไป

ขั้นตอนที่ ๒ การระบุตัวตนของลูกค้า

กรณีลูกค้าที่มีความสัมพันธ์ต่อเนื่อง ลูกค้าของกลุ่มผู้ประกอบการอาชีพนี้ มักเป็นกลุ่มลูกค้าความเสี่ยงต่ำ (เช่น ลูกค้าที่ผ่อนชำระค่าซื้อเช่าซื้อ รถยนต์, ผ่อนชำระค่าซื้อทอง, ผ่อนชำระสินเชื่อส่วนบุคคล, ผ่อนชำระบัตรเครดิต) ในกรณีนี้อาจมีกลุ่มลูกค้าที่เสี่ยงสูง ผู้ประกอบการอาชีพจะสามารถตรวจสอบได้ชัดเจน เช่น พฤติกรรมการนำเงินก้อนใหญ่มาชำระแทนที่จะผ่อนชำระต่อเนื่อง เป็นต้น ทำให้เห็นว่า กลุ่มลูกค้าของผู้ประกอบการอาชีพ มีความเสี่ยงต่ำเป็นส่วนใหญ่ และหากมีพฤติกรรมที่เสี่ยงสูงในภายหลัง ผู้มีหน้าที่รายงานก็มีระยะเวลาที่จะตรวจสอบและทราบได้เนื่องจากลูกค้าเป็นกลุ่มที่มีความสัมพันธ์ระยะเวลายาวกว่าผู้ทำธุรกรรมเป็นครั้งคราว

กรณีผู้ทำธุรกรรมเป็นครั้งคราว ปัจจัยความเสี่ยงของกลุ่มผู้ประกอบการอาชีพนี้ คือ การทำธุรกรรมซื้อสินค้าหรือทรัพย์สินด้วยมูลค่าเงินจำนวนมากในคราวเดียว เช่น ซื้อทอง วัตถุโบราณ บ้าน/ที่ดิน รถยนต์ราคาสูงด้วยการจ่าย(ไม่ว่าจะจ่ายด้วยเงินสดหรือเช็ค)ในคราวเดียวไม่มีการขอผ่อนชำระระยะยาว หรือ หรือจ่ายเป็นเงินก้อน (ในกรณีที่ไม่ได้กู้ยืมหรือจ้างกับสถาบันการเงิน) ดังนั้น ความเข้มข้นในการระบุตัวตนจึงแตกต่างกัน

การระบุตัวตนของลูกค้าของผู้ประกอบการอาชีพตามมาตรา ๑๖(๒)-(๘) และ (๑๐) ให้นำหลักการบริหารความเสี่ยงมาปรับใช้ในขั้นตอนนี้ได้ กล่าวคือ

(๑) ผู้มีหน้าที่รายงาน ต้องระบุตัวตน (ก) ลูกค้า (ข) ผู้รับประโยชน์ที่แท้จริงของลูกค้า (ค) ผู้รับมอบอำนาจกระทำแทนลูกค้า (แนวทางการหาผู้รับประโยชน์ที่แท้จริง ให้ดูประกาศประกอบกฎกระทรวงตรวจสอบเพื่อทราบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับลูกค้า พ.ศ.....)

(๒) ผู้มีหน้าที่รายงาน ต้องตรวจสอบข้อมูลรายชื่อบุคคลที่ถูกกำหนดตาม พรบ.ปกร.) กับ บุคคลหรือนิติบุคคลในข้อ (๑) ในกรณีที่พบว่า บุคคลหรือนิติบุคคลในข้อ (๑) เป็นบุคคลที่ถูกกำหนด ผู้มีหน้าที่รายงาน ต้องปฏิเสธความสัมพันธ์ทางธุรกิจกับลูกค้า และรายงานเป็นธุรกรรมที่มีเหตุอันควรสงสัยต่อสำนักงาน

(๓) ผู้มีหน้าที่รายงาน ต้องประเมินความเสี่ยงลูกค้าโดยใช้ปัจจัยที่กฎหมายกำหนดในกฎกระทรวง ตรวจสอบเพื่อทราบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับลูกค้า พ.ศ. ๒๕๕๕ (บุคคลที่มีสถานภาพทางการเมือง, ภูมิศาสตร์/พื้นที่เสี่ยง, อาชีพเสี่ยง) เพื่อจัดความเสี่ยงของลูกค้าอย่างน้อย ๓ ระดับ และในกรณีที่พบว่า ลูกค้ามีระดับความเสี่ยงสูง ผู้มีหน้าที่รายงานต้องดำเนินการต่อไปนี้

(๓.๑) กรณีลูกค้านิติบุคคล ให้ตรวจสอบและเก็บข้อมูล (ก) โครงสร้างการบริหารจัดการภายในองค์กรของลูกค้า หรือ โครงสร้างการถือหุ้น (ข) ผู้บริหารระดับสูงสุด (ค) วัตถุประสงค์ในการดำเนินกิจการที่แท้จริง (ง) แหล่งเงินทุนของลูกค้า

(๓.๒) กรณีลูกค้านิติบุคคลธรรมดา ให้ตรวจสอบและเก็บข้อมูล ผู้รับมอบอำนาจทำการแทน (ถ้ามี) แหล่งเงินหรือรายได้ที่แท้จริงของลูกค้า

ทั้งนี้ การเก็บข้อมูลข้างต้น เพื่อใช้ประกอบการตรวจสอบความเคลื่อนไหวทางการเงินหรือการดำเนินความสัมพันธ์ และตรวจสอบเพื่อทราบข้อเท็จจริงกรณีที่อาจพบธุรกรรมที่มีเหตุอันควรสงสัยที่เกี่ยวข้องกับลูกค้า

(๓.๓) กรณีที่ผู้มีหน้าที่รายงานพบว่า ลูกค้ามีความเสี่ยงสูง ให้ผู้มีหน้าที่รายงาน ตรวจสอบอย่างเคร่งครัดว่า การสร้างความสัมพันธ์ที่ลูกค้าขอดำเนินการนั้น มีข้อเท็จจริงที่อาจเกี่ยวข้องกับการกระทำ ความผิดมูลฐานหรือความผิดฐานฟอกเงินหรือไม่ หากพบข้อเท็จจริงที่สงสัยว่า อาจเกี่ยวข้องกับการกระทำ ความผิดมูลฐานหรือฟอกเงิน ผู้มีหน้าที่รายงานอาจพิจารณา ปฏิเสธการสร้างความสัมพันธ์ก็ได้ ทั้งนี้ ผู้มีหน้าที่รายงานต้องรายงานธุรกรรมที่มีเหตุอันควรสงสัยต่อสำนักงาน (ไม่ว่าจะอนุมัติสร้างความสัมพันธ์หรือปฏิเสธการสร้างความสัมพันธ์นั้นก็ตาม)

การระบุตัวตนของผู้ทำธุรกรรมเป็นครั้งคราวของผู้ประกอบอาชีพตามมาตรา ๑๖(๒)-(๘) และ (๑๐)

โดยการระบุตัวตน คือการพิสูจน์ทราบตัวตนของลูกค้าโดยใช้ข้อมูลจากการแสดงตน ข้อมูลที่ขอเพิ่มจากลูกค้า หรือข้อมูลและข่าวสารจากแหล่งข้อมูลสาธารณะที่น่าเชื่อถือก็ได้ เช่น

กรณีบุคคลธรรมดา ได้แก่ บัตรประจำตัวประชาชนตัวจริง ทะเบียนบ้าน หรือ เอกสารยืนยันตัวตนที่ราชการเป็นผู้ออกให้ และข้อมูลจากแหล่งข้อมูลสาธารณะที่น่าเชื่อถือเป็นต้น

กรณีนิติบุคคล ได้แก่ ชื่อและประเภทตามกฎหมายตลอดจนข้อมูลที่สามารถพิสูจน์ได้ถึงสถานะทางกฎหมายและการมีอยู่จริงของนิติบุคคลหรือบุคคลที่มีการตกลงกันทางกฎหมาย ข้อมูลเกี่ยวกับอำนาจในการควบคุม กำกับดูแล และผูกพันนิติบุคคล หรือบุคคลที่มีการตกลงกันทางกฎหมาย รวมทั้งให้ระบุบุคคลที่เกี่ยวข้องซึ่งมีตำแหน่งบริหารระดับสูง สถานที่ตั้งตามที่จดทะเบียนและสถานที่ตั้งสำนักงานใหญ่ รวมถึง เอกสารแสดงที่มาของรายได้ เอกสารใบเสร็จค่าสาธารณูปโภค ทั้งนี้อาจพิจารณาดำเนินการดังนี้

(๑) ผู้มีหน้าที่รายงาน ต้องระบุตัวตนของ (ก) ผู้ที่ทำธุรกรรมเป็นครั้งคราว (ข) ผู้กระทำการแทนผู้ทำธุรกรรมเป็นครั้งคราว(ถ้ามี) (ค) ผู้รับประโยชน์ที่แท้จริงของผู้ทำธุรกรรมเป็นครั้งคราว(กรณีที่สงสัยว่า มีผู้รับประโยชน์ที่แท้จริงอื่นนอกจากตัวลูกค้า) โดยใช้มาตรการที่เหมาะสมในการพิสูจน์ทราบผู้ได้รับผลประโยชน์ที่แท้จริง กรณีผู้รับผลประโยชน์ที่แท้จริงของลูกค้าบุคคลธรรมดา อาจสันนิษฐานเบื้องต้นได้ว่า ลูกค้าบุคคลธรรมดารายนั้นๆ มาสร้างความสัมพันธ์หรือทำธุรกรรมเพื่อประโยชน์ของตนเอง แต่หากเป็นลูกค้านิติบุคคล ต้องหาบุคคลธรรมดาผู้มีอำนาจควบคุมกิจการของนิติบุคคลนั้นๆ(เช่น เจ้าของกิจการ หรือผู้ถือหุ้นใหญ่)

(๒) ผู้มีหน้าที่รายงาน ต้องตรวจสอบข้อมูลรายชื่อบุคคลที่ถูกกำหนด พรบ.ปกร.) กับบุคคลหรือนิติบุคคลในข้อ (๑) ในกรณีที่พบว่า บุคคลหรือนิติบุคคลในข้อ (๑) เป็นบุคคลที่ถูกกำหนด ผู้มีหน้าที่รายงานต้อง ปฏิเสธการทำธุรกรรมกับลูกค้า และรายงานเป็นธุรกรรมที่มีเหตุอันควรสงสัยต่อสำนักงาน

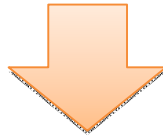
(๓) ผู้มีหน้าที่รายงาน ต้องประเมินความเสี่ยงของลูกค้า โดยใช้ปัจจัยที่กฎหมายกำหนดในกฎกระทรวง ตรวจสอบเพื่อทราบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับลูกค้า พ.ศ. ๒๕๕๕ (บุคคลที่มีสถานภาพทางการเมือง, ภูมิศาสตร์/พื้นที่เสี่ยง, อาชีพเสี่ยง(ถ้ามีข้อมูล)) (ข้อนี้ ไม่จำเป็นต้องจัดระดับความเสี่ยง เพราะไม่ต้องมีการดำเนินการตรวจสอบความเคลื่อนไหวซึ่งต้องมีระดับความเข้มข้นที่สอดคล้องกับระดับความเสี่ยง แต่ให้ดูว่า ถ้าลูกค้ามีความเสี่ยงสูง ควรตรวจสอบให้แน่ใจว่า ธุรกรรมที่สร้างขึ้น ไม่มีเหตุอันควรสงสัย

(๔) ตรวจสอบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับการทำธุรกรรมเพื่อพิจารณาถึงความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ในการทำธุรกรรมดังกล่าว

(๕) กรณีที่ผู้มีหน้าที่รายงานพบว่า ผู้ที่ทำธุรกรรมเป็นครั้งคราว มีความเสี่ยงสูงตามปัจจัยที่กฎหมายกำหนด ให้ผู้มีหน้าที่รายงาน ตรวจสอบอย่างเคร่งครัดว่า ธุรกรรมที่ผู้ที่ทำธุรกรรมเป็นครั้งคราวขอดำเนินการ นั้น มีข้อเท็จจริงที่อาจเกี่ยวข้องกับการกระทำความผิดมูลฐานหรือความผิดฐานฟอกเงินหรือไม่

(๕.๑) หากไม่พบข้อเท็จจริงฯ ก็ดำเนินธุรกรรมจนเสร็จสิ้นได้

(๕.๒) หากพบข้อเท็จจริงที่สงสัยว่าผู้ที่ทำธุรกรรมเป็นครั้งคราวหรือการทำธุรกรรมดังกล่าว อาจเกี่ยวข้องกับการกระทำความผิดมูลฐานหรือฟอกเงิน ผู้มีหน้าที่รายงานอาจพิจารณา ปฏิเสธการทำธุรกรรมก็ได้ ทั้งนี้ ผู้มีหน้าที่รายงานต้องรายงานธุรกรรมที่มีเหตุอันควรสงสัยต่อสำนักงาน(ไม่ว่าจะรับทำธุรกรรมหรือปฏิเสธการทำธุรกรรมนั้นก็ตาม)

ขั้นตอนที่ ๓ การบริหารความเสี่ยงด้านการฟอกเงิน

(๑) ผู้มีหน้าที่รายงาน ต้องประเมินความเสี่ยงด้านการฟอกเงินและบรรเทาความเสี่ยงดังกล่าว สำหรับผลิตภัณฑ์ บริการ และช่องทางบริการ และอาจนำความเสี่ยงด้านผลิตภัณฑ์ บริการและช่องทางบริการ มาใช้เป็นปัจจัยในการประเมินความเสี่ยงลูกค้าด้วยก็ได้ (ในกรณีที่มีผลิตภัณฑ์ บริการและช่องทางบริการที่หลากหลาย แต่หากมีจำนวนน้อย ก็ไม่จำเป็นต้องใช้)

(๒) ผู้มีหน้าที่รายงาน ต้องประเมินความเสี่ยงลูกค้าและผู้ที่ทำธุรกรรมเป็นครั้งคราว โดยใช้ปัจจัยความเสี่ยงอย่างน้อย ดังนี้

(ก) ปัจจัยความเสี่ยงด้านภูมิศาสตร์/พื้นที่เสี่ยง

(ข) ปัจจัยความเสี่ยงด้านอาชีพเสี่ยง

(ค) ปัจจัยความเสี่ยงด้านบุคคลที่มีสถานภาพทางการเมือง

(ในเรื่องปัจจัยความเสี่ยงนี้ ให้ใช้ถ้อยคำเดียวกับกฎกระทรวงการตรวจสอบเพื่อทราบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับลูกค้า พ.ศ. ๒๕๕๖ และประกาศที่เกี่ยวข้อง)

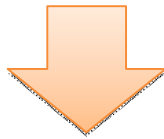
(๒.๑) การประเมินความเสี่ยงนี้ ต้องดำเนินการเสร็จสิ้นครั้งแรก ก่อนอนุมัติความสัมพันธ์ (กรณีลูกค้า) และก่อนทำธุรกรรมเสร็จสิ้น(กรณีผู้ที่ทำธุรกรรมเป็นครั้งคราว)

(๒.๒) ผู้มีหน้าที่รายงาน ต้องประเมินความเสี่ยงด้านการฟอกเงินและทบทวนการประเมินความเสี่ยงดังกล่าว ตลอดระยะเวลาที่ยังดำเนินการความสัมพันธ์ทางธุรกิจกับลูกค้า

(๓) ผู้มีหน้าที่รายงาน ต้องกำหนดแนวทางหรือวิธีการในการตรวจสอบความเคลื่อนไหวทางการเงิน หรือการดำเนินความสัมพันธ์ของลูกค้า โดยการตรวจสอบความเคลื่อนไหวนี้ ต้องมีความเข้มข้นสอดคล้องกับ ระดับความเสี่ยง (ลูกค้ามีความเสี่ยงสูง ผู้มีหน้าที่รายงานต้องตรวจสอบความเคลื่อนไหวอย่างเข้มข้น และลูกค้า ความเสี่ยงต่ำกว่า ผู้มีหน้าที่รายงานสามารถลดความเข้มข้นในการตรวจสอบความเคลื่อนไหวได้ตามลำดับ)

(๔) ผู้มีหน้าที่รายงาน อาจพิจารณาปฏิเสธความสัมพันธ์ หรือยุติความสัมพันธ์ เมื่อพบว่า ลูกค้าใด มีความเสี่ยงด้านการฟอกเงินที่สูงและอาจทำให้ผู้มีหน้าที่รายงานถูกใช้เป็นแหล่งฟอกเงินหรือเพื่อประโยชน์ ในการฟอกเงินหรือสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้าย หรือ ผู้มีหน้าที่รายงานอาจปฏิเสธการทำธุรกรรมกรณี ที่พบว่า ผู้ที่ทำธุรกรรมเป็นครั้งคราว มีความเสี่ยงสูงและอาจทำให้ผู้มีหน้าที่รายงานถูกใช้เป็นแหล่งฟอกเงินหรือ เพื่อประโยชน์ในการฟอกเงินหรือสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้าย

(๕) ผู้มีหน้าที่รายงาน ต้องกำหนดแนวทางหรือวิธีการให้ ลูกค้าที่มีความเสี่ยงสูง หรือ ผู้ที่ทำธุรกรรม เป็นครั้งคราวที่มีความเสี่ยงสูง ต้องได้รับการอนุมัติสร้างความสัมพันธ์ หรืออนุมัติให้รับทำธุรกรรม โดย ผู้บริหารระดับสูงของผู้มีหน้าที่รายงาน

ขั้นตอนที่ ๔ การตรวจสอบความเคลื่อนไหวของลูกค้า

(๑) ผู้มีหน้าที่รายงานต้องกำหนดแนวทางหรือวิธีการในการตรวจสอบความเคลื่อนไหวทางการเงิน หรือความเคลื่อนไหวในการดำเนินความสัมพันธ์กับลูกค้า โดยแนวทางหรือวิธีการดังกล่าว ต้องบรรลุ วัตถุประสงค์ดังนี้

(ก) ทำให้ผู้มีหน้าที่รายงานทราบว่า ลูกค้ามีแนวทางการใช้บริการที่เป็นปกติสอดคล้องกับ วัตถุประสงค์ที่แจ้งไว้เมื่อสร้างความสัมพันธ์

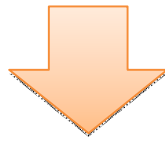
(ข) ทำให้ผู้มีหน้าที่รายงานทราบว่า ลูกค้ามีการทำธุรกรรมในมูลค่าหรือปริมาณเงินที่ สอดคล้องกับสภาพเศรษฐกิจของลูกค้า

(ค) ทำให้ผู้มีหน้าที่รายงานทราบว่า ลูกค้าได้รับการประเมินความเสี่ยงที่สอดคล้องกับข้อมูลใน ข้อ (ก) และ (ข) และข้อมูลการระบุตัวตนของลูกค้า

(ง) ทำให้ผู้มีหน้าที่รายงานทราบว่า จากผลการตรวจสอบในข้อ (ก) (ข) และ (ค) ผู้มีหน้าที่รายงานยังควรพิจารณาประเมินความสัมพันธ์กับลูกค้าต่อไปหรือไม่

(๒) ผู้มีหน้าที่รายงานต้องกำหนดให้ ผู้บริหารระดับสูง เป็นผู้อนุมัติผลการตรวจสอบความเคลื่อนไหวตามข้อ (๑) สำหรับลูกค้าที่มีความเสี่ยงสูง

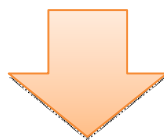
(๓) ผู้มีหน้าที่รายงานต้องตรวจสอบความเคลื่อนไหวทางการเงินหรือความเคลื่อนไหวในการดำเนินการความสัมพันธ์กับลูกค้า อย่างต่อเนื่องและสม่ำเสมอ จนกว่าจะยุติความสัมพันธ์กับลูกค้า

ขั้นตอนที่ ๕ การตรวจสอบธุรกรรมที่มีเหตุอันควรสงสัย

(๑) ผู้มีหน้าที่รายงาน ต้องตรวจสอบการทำธุรกรรมของลูกค้าและผู้ที่ทำธุรกรรมเป็นครั้งคราวทุกรายว่า มีการทำธุรกรรมที่มีความผิดปกติ และอาจเกี่ยวข้องกับการกระทำความผิดมูลฐานหรือการฟอกเงินหรือไม่

(๒) ผู้มีหน้าที่รายงาน ต้องกำหนดให้ ผู้บริหารระดับสูงเป็นผู้อนุมัติรายงานการตรวจสอบข้อเท็จจริงของธุรกรรมที่มีเหตุอันควรสงสัย ก่อนส่งรายงานธุรกรรมที่มีเหตุอันควรสงสัยต่อสำนักงาน

ขั้นตอนที่ ๖ การเก็บรักษาข้อมูล

(๑) ผู้มีหน้าที่รายงาน ต้องเก็บรักษาข้อมูลดังต่อไปนี้ เป็นระยะเวลา ๑๐ ปี นับแต่วันที่ยุติความสัมพันธ์กับลูกค้า หรือ วันที่ทำธุรกรรมกับผู้ทำธุรกรรมเป็นครั้งคราว แล้วแต่กรณี

ข้อมูลการแสดงตน กับ ข้อมูลการระบุตัวตนของลูกค้าและผู้ที่ทำธุรกรรมเป็นครั้งคราว

ข้อมูลการประเมินความเสี่ยงของลูกค้า

ข้อมูลการตรวจสอบความเคลื่อนไหวของลูกค้า

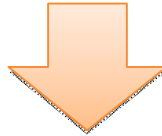
ข้อมูลการรายงานธุรกรรมต่อสำนักงานของลูกค้าและผู้ที่ทำธุรกรรมเป็นครั้งคราว

(๒) ผู้มีหน้าที่รายงาน อาจเก็บรักษาข้อมูลในข้อ(๑) ในรูปแบบใดก็ได้ โดยต้องคำนึงถึงเรื่องต่อไปนี้

(๒.๑) ผู้มีหน้าที่รายงาน ต้องสืบค้น ตรวจสอบและส่งข้อมูลที่เก็บรักษาไว้ให้สำนักงาน เมื่อสำนักงานแจ้งให้ส่ง โดยเฉพาะในกรณีเร่งด่วน

(๒.๒) ผู้มีหน้าที่รายงาน ต้องสืบค้นและตรวจสอบข้อมูลที่เก็บรักษา ได้อย่างรวดเร็วเมื่อต้องการตรวจสอบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับลูกค้าหรือธุรกรรมที่มีเหตุอันควรสงสัย

(๒.๓) ผู้มีหน้าที่รายงานต้องเก็บรักษาข้อมูล และนำมาใช้เป็นพยานหลักฐานในชั้นศาลได้ ในกรณีที่ต้องใช้ข้อมูลประกอบการดำเนินกระบวนการยุติธรรม

ขั้นตอนที่ ๗ การตรวจสอบภายในและการฝึกอบรม

(๑) ผู้มีหน้าที่รายงาน ต้องกำหนดให้มี พนักงานหรือเจ้าหน้าที่ที่มีความเข้าใจในการปฏิบัติตามกฎหมาย ว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน เป็นผู้ประสานงาน ตามกฎกระทรวงการตรวจสอบเพื่อทราบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับลูกค้า

(๒) ผู้มีหน้าที่รายงาน ต้องกำหนดให้มี พนักงานหรือส่วนงานภายในองค์กร ในการกำกับดูแลให้ผู้มีหน้าที่รายงาน สามารถปฏิบัติตามกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินได้อย่างถูกต้องและมีประสิทธิภาพ

(๓) ผู้มีหน้าที่รายงาน ต้องกำหนดให้มี การตรวจสอบภายในด้านการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน โดยผู้ตรวจสอบภายใน ต้องมีความเชี่ยวชาญ มีความเป็นอิสระและเป็นกลาง

(๔) ผู้มีหน้าที่รายงาน ต้องกำหนดให้มีแนวทางหรือมาตรการที่มั่นใจได้ว่า เมื่อรับพนักงานหรือลูกจ้างใหม่ จะสามารถปฏิบัติตามกฎหมายนี้ได้อย่างถูกต้องและมีประสิทธิภาพ

(๕) ผู้มีหน้าที่รายงาน ต้องจัดให้มีการฝึกอบรม ให้ความรู้ด้านการปฏิบัติตามกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน หรือด้านอื่นๆที่เป็นประโยชน์ในการปฏิบัติตามกฎหมายนี้ กับพนักงานหรือลูกจ้างที่ปฏิบัติหน้าที่เกี่ยวข้องกับการรับลูกค้า การบริหารความเสี่ยง การตรวจสอบความเคลื่อนไหวของลูกค้ำ การเก็บรักษาข้อมูลตามกฎหมายนี้ โดยดำเนินการอย่างสม่ำเสมอ และเหมาะสมกับหน้าที่หรือการปฏิบัติงานของบุคลากรหรือลูกจ้าง.